

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **V. G. V.**, státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, zastoupeného Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, ve věci ochrany proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou doručenou soudu dne 28.8.2017 se žalobce domáhal, aby soud zavázal žalovaného vydat rozhodnutí ve věci správního řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu vedené u žalobce pod č.j. OAM-5185/TP-2015.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 12.9.2017 uvedl, že dne 6.9.2017 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, v němž žalovanému přikázala, aby vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení tohoto opatření. Žalovaný dále uvedl, že přestože žalobce vyčerpal prostředky na ochranu proti nečinnosti dle ust. § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), nelze přehlédnout, že stanovená lhůta dosud neuplynula. Žalovaný

i nadále provádí nezbytné úkony, když dne 9.8.2017 byla provedena pobytová kontrola, dne 12.9.2017 byl spisový materiál zaslán Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR v Přerově a žalobce bude tamním oddělením vyzván k seznámení s podkladovými materiály před vydáním rozhodnutí. Žalovaný navrhl odmítnutí, případně zamítnutí žaloby.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s. ř. s.), ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Shodným tvrzením účastníků řízení má krajský soud za prokázané, že žalobce podal žádost o trvalý pobyt na území ČR dne 2.4.2015. O žádosti žalobce bylo rozhodnuto žalovaným, a to rozhodnutím ze dne 22.4.2016, č. j. OAM-5185-31/TP-2015, avšak toto rozhodnutí bylo nadřízeným správním orgánem zrušeno a vráceno žalovanému, a to rozhodnutím ze dne 4.8.2016, č. j. MV-94650-5/SO-2016. Jelikož o žádosti žalobce nebylo ke dni 25.7.2017 vydáno rozhodnutí ve věci, podal žalobce dne 25.7.2017 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu ust. § 80 správního řádu. O žádosti žalobce nadřízený správní orgán rozhodl opatřením proti nečinnosti ze dne 6.9.2017 v němž žalovanému přikázal vydat rozhodnutí ve věci.

Dne 29.8.2017 podal žalobce žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ve svém rozhodnutí ze dne 25.5.2016 č.j. 5 As 9/2015-59 mj. vyslovil, že*ten, kdo před podáním žaloby (v případě řízení vedeného podle správního řádu) podal žádost po uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (tj. nadřízený správní orgán vydal usnesení o nevyhovění žádosti podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu, popř. ve 30denní lhůtě o žádosti nerozhodl, vyčerpал tento prostředek bezvýsledně.*“ Na základě uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že v posuzované věci žalobce splnil podmínku bezvýsledného čerpání opravných prostředků, neboť nadřízený správní orgán o jeho žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nerozhodl ve 30denní lhůtě od jejího podání.

Komise pro rozhodování ve věcech pobytů cizinců vydala dne 6.9.2017 opatření proti nečinnosti ve věci žalobce. Přijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný. Správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 10.12.2012 č.j. 2 Ans 14/2012-41).

K dotazu soudu žalovaný vyjádřením ze dne 23.10.2017 sdělil, že dne 16.10.2017 pod č.j. OAM-5185-62/TP-2015 vydal meritorní rozhodnutí a doložil, že toto bylo zástupkyni žalobce doručeno do datové schránky dne 18.10.2017.

Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Na základě uvedeného ustanovení s. ř. s. soud zkoumá, a to k okamžiku jeho rozhodnutí, zda je dána, resp. zda trvá nečinnost správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. Otázka nečinnosti je zde

otázkou meritorního posouzení důvodnosti žaloby. Soud je povinen zjistit, zda správní orgán po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nevydal rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Nečinnost správního orgánu totiž musí být dána jak k okamžiku podání žaloby, tak i ke dni rozhodnutí soudu (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 15.3.2010 č.j. 8 Ans 1/2009-72 publikovaný ve Sb. NSS pod č. 2258/2011). Jelikož ke dni rozhodnutí soudu o žalobě příslušný správní orgán již vydal meritorní rozhodnutí, není žaloba na ochranu proti nečinnosti důvodná, neboť nečinnost správního orgánu ke dni rozhodnutí soudu netrvá.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud v souladu s ust. § 81 odst. 3 s. ř. s. žalobu zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 25. října 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu